

ZŠ CHOMUTOV, ŠKOLNÍ 1480

ŠKOLAČEK

ÚNOR 2025/26

➤ Inspiruj se a vyrazte na školní výlet.

➤ Jaký byl Masterchef?

➤ Máš taky slavného trenéra?

V letošním zimním čísle najdeš příspěvky žáků II. stupně.

Úvod

Rubriky

Novinky

Vlastní tvorba

Rozhovor

Knižní tipy

Autoři

Lenka Drobiličová

Vanda Hrbková

a další učitelé a žáci, kterým moc
děkujeme za spolupráci 😊

Kam nám můžeš napsat

drobilocova@8zscv.cz

vandahrbkova@8zscv.cz

Kontaktní údaje

ZŠ Chomutov, Školní 1480

www.zakladni-skola.cz

Nazdárek moji milí kamarádi,
to jsem ale rád, že jste v novém
roce opět otevřeli Školáček.
Přečtěte si se mnou příspěvky
našich žáků 2. stupně. Čeká
vás spousta zábavy, novinek či
zážitků z výletu.

9. D se vypravila na výlet na Střekov

Třída 9. D

Ve čtvrtek 18. září 2025 se žáci 9. D vypravili spolu s paní učitelkou třídní a paní asistentkou na hrad Střekov. Počasí bylo sice podzimně pochmurné, ale bez deště. Poté, co jsme vystoupili z autobusu a uviděli skálu, na které hrad stojí, zděsili jsme se. Panikařili jsme zbytečně, protože cesta na hrad byla příjemnou procházkou po udržované cestě a hlavně byla krátká.

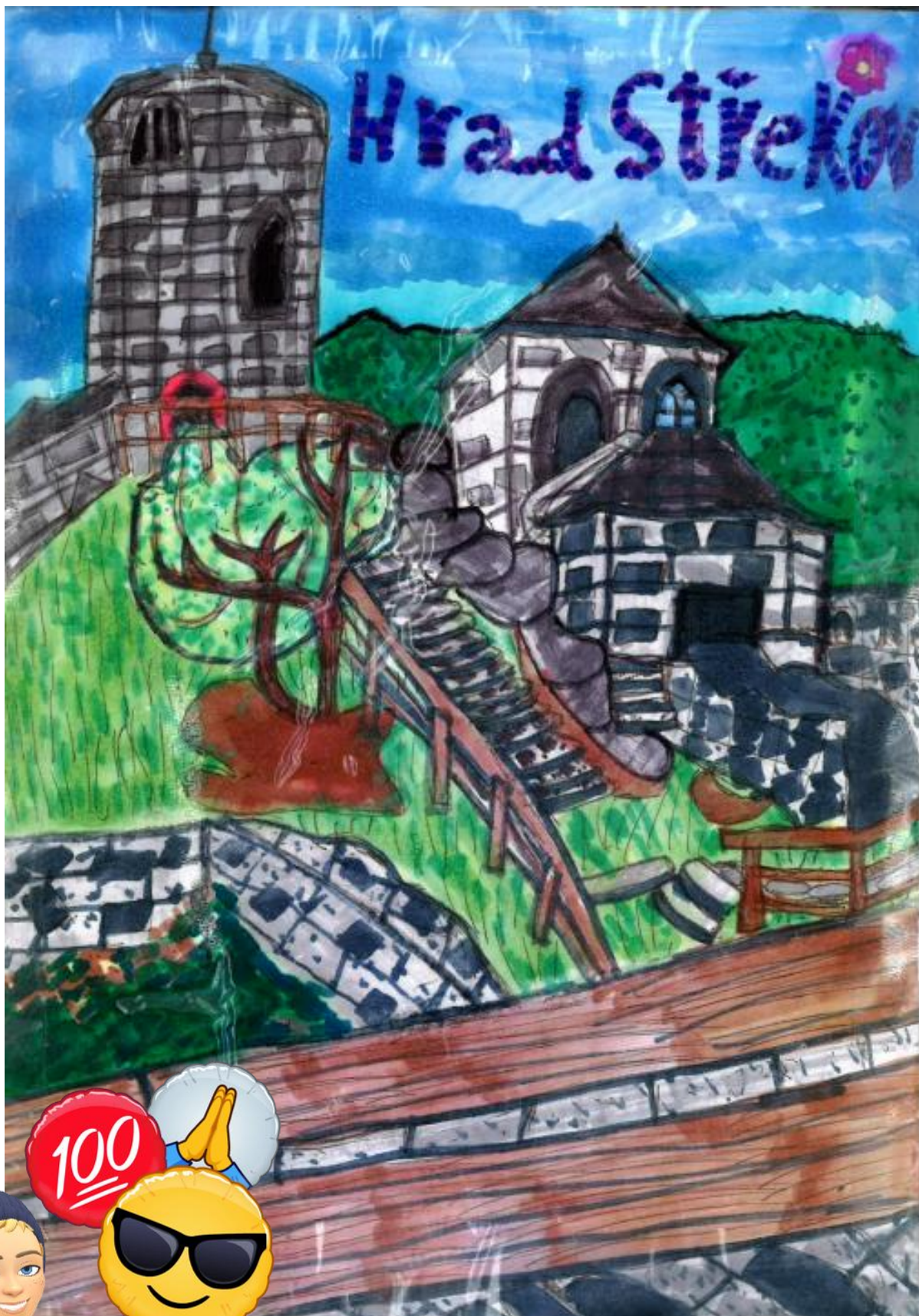
Hned za branou jsme na vlastní oči

spatřili šibenici, na které jsme ale nikoho neoběsili. Užili jsme si prohlídku rytířského sálu se zbraněmi, krásnými obrazy a dobovým nábytkem. Výstup na věž byl dobrodružný, zejména pro ty, kteří se bojí výšek. Milým překvapením pro nás byla terasa s kavárnou a strhujícím výhledem na Labe se zdymadly.

Skvělá třída = skvělý výlet, a proto se s velkým očekáváním těšíme na další.

9. D vám také posílá
vánoční pozdrav.

Ilustrovala Renata
Bauerová, 9. D

Vaříme jako Master Chef

Třída 7. A

Přípravu na soutěž náš tým nepodcenil. Chtěli jsme být originální, a proto naše soutěžní menu tvořila dvě jídla – hlavní chod a dezert. Jako hlavní jídlo jsme vařili sezamové kuře a jahodové tiramisu jako dezert. Bylo docela obtížně sehnat suroviny na hlavní chod.

Celé dva dny jsme přemýšleli, jestli nám na uvaření všeho vystačí časový limit. Nakonec jsme měli času nazbyt. Měli jsme i takové štěstí, že jsme měli celou kuchyňku pro sebe.

V porotě byly paní učitelky, ale ti

hlavní porotci byli kluci ze střední školy, co studují kuchařskou školu.

Mysleli jsme si, že dáme ochutnat jen porotcům a budeme čekat, co řeknou. Ale bylo to úplně jinak. Sedli jsme si všichni ke stolu a mohli jsme ochutnat i my.

Porota nás hodně chválila a postoupili jsme do semifinále. Soutěž nás moc baví a budeme se snažit, abychom se probojovali do finále.

Kuchtíci v akci!

Drby z historie

8. A

**Žáci 8. A vás zavedou do historie, protože jsou známí tím, že drby a pikantnosti jsou jejich parketa, a tak vám předkládají pár zajímavostí a také portrétů velmi slavné osobnosti.
Už víte, kdo to je?**

-Údajně se nebál postavit armádám celé Evropy, ale prý se velmi děsil koček.

-Jeho první láska mu dala kopačky, protože byl ošklivý a trapný.

-Měl strach z otevřených dveří.

-Na krku nosil ampulku s jedem, kterou by neváhal použít v případě zajetí.

-Jedl velmi rychle a v tichosti, že se celý císařský dvůr obával společného stolování.

Vlastní tvorba

-Rozstřelil nos sfingy v Egyptě.

-Prý se někdy převlékl do civilního oblečení a vydával se na trhy, do kaváren a do ulic, aby zjistil, co si lidé myslí o vládě.

-Nejraději úřadoval ve vaně.

-Jeho zpěv prý údajně trhal uši.

-Dodnes zůstává symbolem velkých úspěchů, ale i varováním před přílišnou touhou po moci.

Vlastní tvorba

Ááá, tak teď už vím!

Kterou ze slavných osobností 8. A ztvárnila?

Vlastní tvorba

Inzerát na třídu

Třída 9. B

PRODÁVÁME
TŘÍDU IX.B

16 000 000 000 Kč

Když koupíte 16 chytrolinů můžete získat i třídní učitelku Bantu Mlázkovou + 38% slevu. V ceně je i Mokryj fantom, momentální ikona třídy.

! POZOR, POVOLUJE TOPENÍ !

Kačka	Lukáš	Terka L.	Petr
Páťa	Pája	Anička	
Aja	Natka	Jindra	
Zuzka	Matěj	Jirka	
Míša	Terka	Mark	

Hgr. Marta Blážková

BĚČKO PARTA

Vlastní tvorba

Inzerát na třídu

Třída 9. C

Nabízíme
třídu
K Prodeji !!

Výhoda třídy: Jsme vtipní, máme stále smysl pro humor
Nevýhoda třídy: Jsme mentálně postřižení + více se dozvíte,
až si nás zakoupíte

2. 90 Kč
(cena 1 rohlíku)

Stojíme jen jako 14 rohlíků!!
(bereme housky)

+ Doprava zdarma
Máte zájem? Ozvěte se nám na tel číslo:

683 501 223

Při zavolání do 24 h. učitelka zdarma

Jména vězňů

David (Dajbaj)	Noemi (Noe)	Jan (Johnny)
Alexandra (Alexyčka)	Lukáš (Lorax)	Terenzie (Lebňáček)
Terena (Bárná)	Kateřina (Kochníčka)	Alisa (Alis)
Jakub (Jakubek)	Solmer (Bamara)	Vendula (Venuše)
Sophia (Sofinka)	Kristina (Krisa)	

Vlastní tvorba

O ztraceném předmětu

Antonie Kristová, 9. A

Je poslední ročník na základní škole, což znamená, že se spolu všichni brzy rozloučíme. Poté se rozdělíme na střední a nakonec na vysokou školu.

Postupně budeme dospívat a stárnout, proto budu psát o dospívání, na které nejsme všichni připraveni a ani připraveni nemůžeme být.

Plyne to tak pomalu, až si toho ne všimneme. Přitom dospívání je jedno z nejkrásnějších období, které nám ale čas ukradne. Všechno poznáváme a nic neznáme. Dospívání je něco, co malé děti ještě neznají a dospělí už zapomněli. Chci dospět, protože už nebudu muset trpět nucenými názory dospělých, nebo můžu hned uspořádat obří párty bez souhlasu rodičů. Na druhou stranu se nechci vzdát lehkomyšlnosti a nicneřešení. Už si nebudeme moci hrát na rodinu v družině, nebo zmáčknout všechny zvony u dveří paneláku. Nejhorší na tom je, že za nás už rodiče nebudou mít zodpovědnost. Nechci být jako někteří důchodci, kteří čekají hodinu před otevřením Kauflandu. Nemusím zatím řešit peníze, ani střechu nad hlavou, a dokonce ani zjišťovat nový módní trend, abych zapadla mezi mladé.

Doufám, že to z tohoto textu vyllynulo, že mluvím o ztrátě dětství. Mízi nám jako písek mezi prsty. Stejně jako v písni od Káji Gotta všichni chceme být navždy mladi. Nejhezčí část života je dětství a to je můj ztracený předmět, za který tentokrát nemůžu, že se ztratí.

Vlastní tvorba

O ztraceném předmětu

Sofie Pompová, 9. C

Klíče zmizely někdy mezi ránem a odpolednem. Tíše, jako prach, který se usazuje na parapetu. Ještě ráno cinkly, když jsem spěchala ze dveří, o dně mé kapsy, a připomněly mi mou vlastní spolehlivost. Patřily ke mně. A já je ztratila kvůli své nešikovnosti.

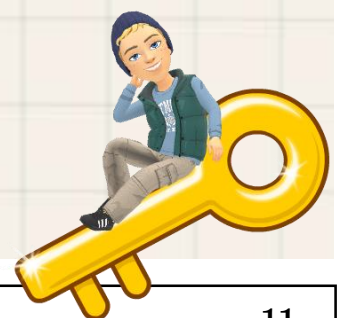
Domem se rozhostilo ticho, jako by sám čekal na to, až udělám svou první akci. Vzduch byl najednou lehce napjatý. Je to zvláštní, jak klíče, tak malý a obyčejný předmět, může znenadání získat neobyčejnou moc. Nikdo by neřekl ani neuhádl, že mají v lidském životě významné místo.

Pomalou se procházím po domě. Je to, jako bych hledala část sebe. Odhrnuji kabáty, bundy a svetry s nadějí, že se někde v těch místech záhadně zjeví. Ale nepodařilo se. Zoufale pospíchám do své ložnice, hrabu v zásuvkách, které měly být dávno zavřené. Zvedám deky, polštáře, dokonce i matrace, a stejně nic. Se skleslými rameny opouštím svůj pokoj a jen tak si sednu na podlahu, když zahlédnu nějaký odraz.

Tady jsou! Nenápadně leží uprostřed mé rozečtené knihy, jako by se chtěly stát novou záložkou. Opatrně je zvednu do své dlaně a sleduji, jak se lesknou pod slunečnými paprsky.

Vtom se vrátím zpět do reality, neboť si uvědomím, že už teď mám zpoždění.

Vyrážím a zamknu za sebou dveře. Cestou vzpomínám na slova mého tatínka: „Vždy si je pokládej na jedno určité místo, ať je potom nehledáš a nejdeš opakovaně pozdě.“

Vlastní tvorba

Popletené pohádky

Třída 6. A, 6. B

Přemýšleli jsme, čím my, žáci z 6. A a 6. B, přispějeme v hodinách českého jazyka do školního časopisu. A protože nás návrh paní učitelky Drobiličové na vytvoření akrostichu zaujal, vymysleli jsme zajímavé a vtipné básnické hříčky. A teď vám vysvětlíme, co to ten akrostich vlastně je. Je to báseň nebo věta, ve které počáteční písmena tvoří jméno, slovo nebo větu. Častým obsahem akrostichu je jméno samotného autora. A to je náš případ.

Vlastní tvorba

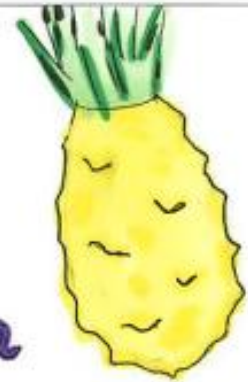
A L E R G I C K Ý
D O K T O R
E R I K
L Y Ž U J E
A M E R I C K Ý

A n d u l k a
N e c h a ' p e
i r o n i i
N a k r a ' j e l a
A n a k o n d u

N Ā L A D O V Ý
A N A N A S
T Ī Š E
A P L I K U J E
L I Š K U D O
I G L Ů
Ě S K Y M Ā K Ů M

A n a n a s
N e n í
H l o u p ý,
Ě x o t i c k ý a
L i n ý
I n d i á n
N Ā c h á z e j í c í s e v
A n t a r k t i d ě

V l á d c e
A r a š í d u
S p u s t i l
I h n e d
L e g r a č n í
I n t r a k c i j, a
S t ř í l e l

S a b l k a
V p i n ě
L a d n ě
Č i c h a j í
A r a š í d y

Vlastní tvorba

Polský
Atlas
Vysoko
Létal s
Ibiškem
Nad
Krkonošskou
Abecedou

ABCD
EFGH....

Vůně
Enormní
Rostoucí
Ondrašovky
Není
indická, ale
Krusňohorská
Aromažička

Elegantní
Lviška
Iška
Šustila
Kapesníkem na
Alergii

Kromě
Růže
Islandské
Sladím
Také
Ibiškem
Nalezl jsem
Angínou

PAPOUŠEK
ELEGANTNĚ
TANCUJE
ROZBÍJÍ
ANANAS

SALAMOUNSKÝ
AFRICAN
ROZDELIL
LOUPANÉ
DŘEVY
TYRÍM
ANTEA

Poeticky Pěšky do školy

Třída 9. A

DO ŠKOLY PĚŠKY

Jdu do školy pěšky,
vidím padat šišky.
Od tašky mě bolí záda,
od učení zase hlava.
Pěšky do školy je zábava,
můžu se sejít s kamarádama.
Když se blížím ke škole,
každý tam řve a flirtuje.

Natka Makovská, Julča Rezková,
Veru Vachušková

JDU SI TAKHLE

Jdu si takhle do ústavu
a hned slyším dobrou zprávu.
Plešounek dnes není,
nebude to utrpení.
Vejdu do své komory,
vidím samé pohromy.
Pak uslyším zvonec,
utrpení začíná,
v nedohlednu konec.

Ella Sovadinová, Natka
Dobiašová, Kačka Králová

RANNÍ REALITA

Když vyjdu z baráku,
potkám mnoho somráků.
Vždy mímím bezdáka,
který na mě huláká.
Radši rychle utíkám,
až se z toho zalykám.
Jsem tu vždycky včas,
nejsem přeci ocas.
Hodina už začíná,
mučení tím počíná.

Tonička Kristová

CESTA DO ŠKOLY

Takhle cestou do školy,
viděl jsem dvě osoby.
Měly bílé vlasy,
mluvily zvučnými hlasy.
Byla to předhřbitovní hádka,
hádaly se důchodkyně zkrátka.
Pak už jsem viděl ten ústav.
Jsou to snad Bohnice?
Ne, ale zastav!

Za dobu mé bojové kariéry jsem odboxoval 160 zápasů, říká Jiří Žák, chomutovský trenér thajského boxu

Třída 8. B

Lád'a Tamáš z 8. B se věnuje thajskému boxu pod vedením trenéra Jirky Žáka. Rád by nám tuto osobnost bojového sportu představil. Se svým trenérem udělal rozhovor.

Co je podle vás na tréninku nejdůležitější?

Poslouchat trenéra a soustředit se na to, co říká a vysvětluje.

Co vás přivedlo k tomu stát se trenérem?

V dobách mé bojové kariéry jsem se trenérem stal náhodně, kdy klub chomutovského Muay Thai trenéra neměl, a tak jsem se toho ujal já. Poté jsem se v trenérství zhlédl a bavilo mě to natolik, že jsem v tom pokračoval a byl jsem bojovník a trenér v jednom. V tomto směru jsem se začal vzdělávat a dělal jsem si trenérské kurzy. Momentálně mám druhou třídu trenéra Muay Thai a třetí třídu trenéra dětí a mládeže. Mám v plánu se dál vzdělávat a dosáhnout trenérské licence první třídy.

Proč jste si vybral zrovna tenhle sport?

V mládí (13 let) jsem dělal karate a v tomto období mě hodně oslovil film

Kickboxer s hercem Vandamem, který byl právě o Muay Thai. To mě nadchlo natolik, že jsem chtěl dělat toto bojové umění.

Kdo vás trénoval, když jste byl mladý?

Když jsem začínal s bojovým sportem Muay Thai (1994), byl tento sport v České republice ještě v „plenkách“. Mým prvním trenérem byl Rudolf Vácha. V roce 1998 jsem vycestoval poprvé a jako jeden z mála českých bojovníků do Thajska, kde jsem strávil dva měsíce v místním tréninkovém centru, což mi dalo mnoho zkušeností v tomto bojovém sportu.

Jaký je váš největší sportovní úspěch?

Za dobu mé bojové kariéry jsem odboxoval 106 zápasů, stal jsem se několikrát mistrem České republiky a osmkrát mistrem světa různých světových organizací.

Ten Jirka Žák, to je borec.

Rozhovor

Co považujete za svůj nejlepší moment?

Určitě čas strávený v kolébce tohoto sportu v Thajsku a celou svou bojovou kariéru, kterou bych za nic za ty roky neměnil. Ale mým nejlepším momentem v životě bylo narození mých dvou synů. To považuji za svoje nejlepší a největší.

Co vás naučil sport?

Tento sport mě naučil hodně, hlavně jak se chovat s úctou a pokorou ke všem bojovníkům, a hlavně k lidem. Ne jak se to děje v této době!

V kolika letech jste se začal věnovat tomuhle sportu?

Ve třinácti letech jsem se začal věnovat karate a v šestnácti letech jsem se začal věnovat tomuto krásnému bojovému umění Muay Thai.

Měl jste někdy moment, kdy jste si řekl, že chcete skončit?

Tak tento moment jsem nikdy neměl, přišlo to až v době, kdy jsem musel podstoupit operaci výměny kyčle, což mě hodně psychicky ovlivnilo a musel jsem svou bojovou kariéru ukončit. Ale vše „zlé“ je k něčemu dobré a já se tak mohu plně věnovat nyní své trenérské kariéře, profesi a předávat tak své zkušenosti dál.

Přečti si My děti ze stanice zoo

Sofie Pompová, 9. C

Zcela mimořádně vydařené povídání o knize žákyně 9. C Sophie Pompové, kterým nás ve třídě ohromila.

Kniha *My děti ze stanice Zoo* patří k těm příběhům, které se člověku z hlavy nevypaří ani dlouho po přečtení poslední stránky. Je syrová, bolestná, ale hlavně hluboce lidská. A to je právě to, co mě na ní nejvíce fascinovalo. Není to žádná z dalších romantických knížek pro mladistvé, ani žádný smyšlený příběh o nadpřirozenu. Kniha *My děti ze stanice Zoo* nám ukazuje krutou realitu, svět takový, jaký je.

Vyprávění Christiane F. působí jako čerstvě otevřená rána.

Ne proto, že by chtěla šokovat, ale proto, že je pravdivá.

Christiane vyrůstá v prostředí, kde se rodinné vztahy rozpadají a kde bezpečí nepatří k samozřejmostem. Místo domova, který by ji držel, má jen chaos a ticho. A tak hledá něco nebo někoho, kdo by jí dal pocit přijetí, pochopení a vidění. Nejdříve to hledá v partě starších kamarádů. Později v úniku do drog, který se zdá jednoduchý. Ale ten ji nakonec zavede do propasti.

Síla knihy spočívá v tom, že všechno začíná obyčejně. Žádný velký zlom, žádná příliš nápadná brána do temna. Jsou to volby, chvíle, kdy chce zapadnout a někam patřit, a chvíle, kdy se bojí být sama. Je děsivé sledovat, jak člověk dokáže spadnout až na dno, a zároveň je smutně krásné, jak Christiane popisuje svůj vlastní pád. Bez výmluv, bez hrdinství, bez toho, aniž by se stylizovala do role oběti.

Kniha *My děti ze stanice Zoo* není kniha, kterou člověk přečte a pak odloží, je to svědectví. Ukazuje nám, že dospívání je křehké období a že je důležité mít kolem sebe někoho, kdo nás podrží, pochopí a pomůže nést to těžké břemeno, které je na jednoho příliš těžké. A právě proto jsem si tuto knihu vybrala, a také proto, že mě vždy zajímaly příběhy, kde lidé bojují s něčím větším, než jsou oni sami. Také nás tiše varuje, ať cítíme a nezavíráme oči před světem, kde slabí mizí nejvíc, když si jich někdo nevšimá.

Fotostrana

